16/04/2023

Εγκύκλιος για το Πάσχα του Μητροπολίτη Παροναξίας με αναφορά στο σιδηροδρομικό δυστύχημα στα Τέμπη

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Παροναξίας

«Προσδοκώ Ανάστασιν νεκρών» είναι η συνεχής ομολογία μας στο Σύμβολο της πίστεως που συχνά ίσως το επαναλαμβάνουμε με τα χείλη μας αλλά συνήθως σπάνια με τον νού και την καρδιά μας. Αυτά τονίζει μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Παροναξίας κ. Καλλίνικος στην εγκύκλιό του για το Πάσχα και την Ανάσταση του Κυρίου.

“Και έρχεται στον νού μου η μεγαλειώδης και συγκλονιστική απάντηση του ευλαβούς Κυπρίου Ιερέως π. Χριστοδούλου στην ερώτηση δημοσιογράφου τι θα έλεγε αν έβλεπε μπροστά του τον 23χρονο γιό του Κυπριανό που ήταν αναμεσα

στα θύματα: «Μα τι άλλο; Καλή Ανάσταση παιδί μου!»”, υπογραμμίσει ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η εγκύκλιος του Μητροπολίτη Παροναξίας:

Τέκνα εν Κυρίω αγαπητά,

Ζώντας όλοι μας μέσα στο γενικότερο βαρύ κλίμα από το **τραγικό δυστύχημα των Τεμπών** που συνέβη την πρώτη ημέρα της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής και στο οποίο έχασαν την ζωή τους 57 αδελφοί μας, νεώτατοι στην ηλικία οι περισσότεροι, ήδη φθάσαμε στην πανευφρόσυνη ημέρα του Αγίου Πάσχα που αποτελεί την κορυφαία έκφραση της νίκης του Αναστηθέντος Σωτήρος και Λυτρωτού επί του θανάτου. Και έρχεται στον νού μου η μεγαλειώδης και συγκλονιστική απάντηση του ευλαβούς **Κυπρίου Ιερέως π. Χριστοδούλου** στην ερώτηση δημοσιογράφου τι θα έλεγε αν έβλεπε μπροστά του τον 23χρονο γιό του Κυπριανό που ήταν αναμεσα στα θύματα: «Μα τι άλλο; Καλή Ανάσταση παιδί μου!». Τι μεγαλείο ψυχής! Ούτε ίχνος γογγυσμού ή πικρίας! Αλλά και πόση πίστη! Πίστη σε ο,τι σπουδαιότερο μπορεί να μας προσφέρει η Εκκλησία μας! Πίστη στον Αναστημένο Χριστό μας και κατ΄ ακολουθίαν στην κοινή μας Ανάσταση. **«Προσδοκώ Ανάστασιν νεκρών» είναι η συνεχής ομολογία μας στο Σύμβολο της πίστεως που συχνά ίσως το επαναλαμβάνουμε με τα χείλη μας αλλά συνήθως σπάνια με τον νού και την καρδιά μας. Και όμως! Όλη η διδασκαλία της Εκκλησίας μας σ΄ αυτή την μεγάλη αλήθεια στηρίζεται˙ στο γεγονός της Αναστάσεως «ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, ματαία η πίστις υμών·…» (Α΄ Κορ. 15, 17), διακηρύσσει ο Απόστολος Παύλος.**

Αλλά και η Αναστάσιμη υμνολογία της Εκκλησίας με πόσο αριστοτεχνικό τρόπο συμπλέκει και συνθέτει, το γεγονός της επί του θανάτου νίκης του Θεανθρώπου Ιησού διά της Αναστάσεως, με κορυφαίο τον υπέροχο παιάνα της πίστεώς μας «Χριστός Ανέστη εκ νεκρών θανάτω θάνατον πατήσας και της εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος». Με απαράμιλλη λιτότητα και με τόσο λίγες λέξεις περιγράφεται το πιο συγκλονιστικό γεγονός της ανθρώπινης ιστορίας. Η Ανάσταση του Θεανθρώπου που χαρίζει στο πλάσμα Του το μεγαλύτερο δώρο: Την δική του ανάσταση! Γι΄ αυτό και σε λίγο όλοι μας, μαζί με τον Ιερό υμνωδό θα ψάλουμε: «Αναστάσεως ημέρα λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα· εκ γαρ θανάτου προς ζωήν, και εκ γης προς ουρανόν, Χριστός ο Θεός, ημάς διεβίβασεν…».

Προσφιλέστατοι αδελφοί μου,

Ο Χριστός, η όντως Ζωή, έρχεται και διαλύει με το Ανέσπερον Φως Του το σκοτάδι του θανάτου, αφού ουσιαστικά συνέπεια της εν νεκρών Αναστάσεώς του Κυρίου

είναι η ζωοποίηση των νεκρών. Ο Χριστός μας με τον θάνατό Του και την Ανάστασή Του δεν εξαφάνισε ούτε τον θάνατο, ούτε τον διάβολο. Κατήργησε όμως την απόλυτη κυριαρχία τους πάνω στον άνθρωπο. Σαφέστατα μας βεβαιώνει ο ίδιος Απόστολος ότι ο Κύριός μας έγινε άνθρωπος, έπαθε, απέθανε και ανέστη «ίνα διά του θανάτου καταργήση τον το κράτος έχοντα του θανάτου, τούτ' έστι τον διάβολον,» (Εβρ. 2, 14). Θάνατος και διάβολος είναι δηλαδή άρρηκτα συνδεδεμένοι. Καταργείται όμως η παντοδυναμία του διαβόλου στον θάνατο και κατ΄ επέκτασιν και στον άνθρωπο, ο οποίος απαλλάσεται από τον υπερβολικό φόβο του θανάτου και συγχρόνως καλείται να αντιμετωπίσει ένα ανίσχυρο πλέον διάβολο, με πολύ περιορισμένη δύναμη. **Ο άνθρωπος που πιστεύει στον Τριαδικό Θεό και ζει ως μέλος της Εκκλησίας Του, αγωνιζόμενος με τα πνευματικά μέσα που Εκείνη προσφέρει, δεν φοβάται ούτε τον διάβολο γιατί είναι ισχυρότερός του, ούτε και τον θάνατο, διότι δεν είναι το τέλος αλλά «η μετάστασις από των λυπηροτέρων επί τα χρηστότερα και θυμηδέστερα και ανάπαυσις και χαρά», γι΄ αυτό και όλοι μας πανηγυρικά ψάλλουμε «Θανάτου εορτάζομεν νέκρωσιν, Άδου την καθαίρεσιν…».**

Εύχομαι από τα βάθη της καρδιάς μου προς όλους ανεξαιρέτως, μάλιστα δε προς τους αδελφούς μας τους ασθενείς (ιδιαιτέρως όσους υποφέρουν από επώδυνες ή ανίατες άσθένειες) καθώς και τους δοκιμαζομένους από πένθος (ιδιαιτέρως όσους έχασαν τους ανθρώπους τους στα Τέμπη), τους αποδήμους ή τους ταξιδεύοντες στις θάλασσες, τους εγγύς και μακράν και τους απανταχού της γης Ναξίους, Παρίους και Αντιπαρίους, αυτή η γιορτή για την νέκρωση του θανάτου, για την κατάργηση της παντοδυναμίας του διαβόλου, για την κυριαρχία της Όντως Ζωής στον κόσμο, να μην αποτελεί μόνο ένα ωραίο, παρήγορο και ελπιδοφόρο στοιχείο αυτών των πασχαλίων ημερών, αλλά ένα βαθύ, εσωτερικό και αδιάλειπτο βίωμα και ένα τρόπο ζωής για όλους μας, ώστε αυτή η ζωή να έχει νόημα, προοπτική και ατελεύτητη διάρκεια στην Βασιλεία των Ουρανών.

Χριστός Ανέστη αδελφοί μου!

Ὁ Ἐπίσκοπός σας

† Ο ΠΑΡΩΝΑΞΙΑΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Διαβάστε ακόμη: Συγκλόνισε ο επικήδειος του ιερέα πατέρα του 23χρονου Κυπριανού (ΒΙΝΤΕΟ)